

GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 8 (121) sierpień 2006

PISMO WSPÓLNOTY KULTURY POLSKIEJ W KALININGRADZIE
ukazuje się od XI 1995 r.

Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny

15. sierpnia w kościele katolickim świętowaliśmy Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny, a 28. sierpnia w kościołach prawosławnych Zaśnięcie Maryi Panny. W katolicyzmie dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Marii Panny ogłoszony został w konstytucji apostolskiej *Munificentissimus Deus* w 1950 roku przez papieża Piusa XII. Dogmat ten stwierdza, że po zakończeniu swojego ziemskiego życia Najświętsza Maryja Panna została z ciałem i duszą wzięta do wiecznej chwały - Chrystus własną mocą "wstąpił do nieba", Najświętsza Maryja Panna mocą Bożą została "wzięta do nieba". W tekście konstytucji czytamy: "Dlatego po wielokrotnym zanoszeniu modłów do Boga i wzywaniu światła Ducha Prawdy, na chwałę Wszchemocnego Boga, który okazał swą szczególną życzliwość Maryi Dziewicy, na chwałę Jego Syna, nieśmiertelnego Króla wieków, zwycięzcy grzechu i śmierci, dla powiększenia chwały Jego Czcigodnej Matki oraz ku weselu i radości całego Kościoła, powagą Pana Naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej. Dlatego jeśliby ktoś, czego niech Bóg bronie, odważyłby się temu zaprzeczyć albo dobrowolnie podawać wątpliwość to, co zostało przez Nas zdefiniowane, niech wie, że odpadł od Boskiej i katolickiej wiary."

15. sierpnia w Kościele katolickim to święto nakazane. Oznacza to, że wierni są zobowiązani do uczestniczenia we Mszy świętej oraz do powstrzymania się od prac niekoniecznych.

Kościoły wschodnie od V wieku obchodziły *koimesis* (po grecku zaśnięcie) Najświętszej Maryi Panny. Według tradycji prawosławnej po trzech dniach pobytu w grobie Maria odeszła ciałem i duszą do nieba; stąd śmierć Jej Cerkiew określa jako „zaśnięcie”. Jednocześnie naucza wiernych, że śmierć chrześcijańska nie jest końcem istnienia, lecz przejściem z ziemi do nieba, od śmiertelności i rozkładu ku wieczności. W przeddzień święta odprawiane jest całonocne Czuwanie z litiją. Trzy dni po święcie Zaśnięcia w wielu cerkwiach odprawia się obrzęd pogrzebania Matki Bożej (Czin Pogrebenija B o - z e j

Matieri) odprawiany przed płaszczannicą z wizerunkiem Marii, symbolizującą Jej grób. Święto ma dzień przedświąteczny i

8 dni poświęconych, poprzedza je trwający dwa tygodnie post nazywany *Uspienskim*. Zamyka ono cykl 12-tu wielkich świąt tzw. dwunadiesiątych prazdników, z których każdy odsłania tajemnicę Bożego planu zbawienia ludzi i przybliża wiernych do zrozumienia tej tajemnicy.

Natomiast chrześcijanie wszystkich tradycji protestanckich zdecydowanie odrzucają dogmat o Wniebowzięciu Marii Panny jako niebiblijny i zaciemniający jedynobawczość Jezusa Chrystusa.

Święto to nazywane jest także Świętem Matki Boskiej Zielnej (Polska) bądź Matki Boskiej Korzennej (Czechy) w Kościele jest obchodzone, pod tą pierwszą nazwą, od V wieku n.e. Wywodzi się ono z przeświadczenia, że Maryja nie umarła jak zwykły człowiek lecz została zabrana do nieba. W Polsce i w krajach europejskich czci się Matkę Boską Wniebowziętą jako patronkę ziemi i jej bujnej roślinności. Wtedy też składa się Maryi ofiary płodów ziemi: zioła, warzywa, kwiaty. W niektórych rejonach Polski w czasie obrzędów religijnych związanych z tym świętem błogosławi się wiązanki kwiatów, kiedyś ten zwyczaj był bardzo popularny. Wierzono, że taki bukiet nabiera mocy magicznych i leczniczych. Podczas powrotu z Kościoła zostawiano go wśród upraw gdzie miał przynieść szczęście w zbiorach po czym, po kilku dniach, zabierano go do domu. Był przechowywany bardzo pieczołowicie, okadzano nim izbę, trzymano w miejscu które było widoczne i dawało pewność, że moc bukietu będzie działała. W całym kraju święto to jest obchodzone bardzo uroczyście, jednak największe obchody mają miejsce w Kalwarii Zebrzydowskiej. Odbywają się tam inscenizacje Zaśnięcia Maryi oraz jej Wniebowzięcia. W innych częściach Polski często wiąże się ono ze świętem dożynek.

opracował ms